

Rty a ženské prsní žlázy

Alfred Baur

1. Rty a žádostivost

Z podoby rtů lze fyziologicky odečíst, jaké žádosti v člověku přebývají. V knize „Tvář zjevuje člověka“ píše Norbert Glas: „Z čeho se především skládá život kojence? V žádosti napít se, ve snaze po nasycení. Je zcela přirozené, že právě na místě, kde je prožito pudové uspokojení, vidíme obraz žádostivosti a tím jsou rty, kudy vtéká mléko. Se sacím reflexem se dítě rodí, je to jedna z mála schopností, které má hned. Když dítě vysaje matčino mléko, tu se oba jeho rty zvětší, jakoby zduří. Je to typická podoba úst a rtů, které začínají okamžitě sát, když se jich něco dotkne. Tato neustálá připravenost k sání je mnohonásobně vystupňována, když dítě pocítí žízeň nebo hlad. Je to jako praobraz pudovosti člověka. Neboť cílem mnoha pudů je především, jakmile procitnou, zmocňovat se, dovést ke mně, nasávat do mě.“

Se změnou rtů v orgány mluvení přestávají být výrazem žádostivosti. Naopak: Stávají se živým výrazem sebevlády. Rty ovládající řeč jsou zavřené a mlčenlivé čekají na správné slovo.

Nejsou-li rty většinu dne i noci zavřené, dochází k deformacím. Uvnitř ústní dutiny musí být vytvořen jistý podtlak, aby se správně utvářelo patro. O toto důležité působení podtlaku je připraveno dítě, které musí třeba kvůli chronické rýmě dýchat ústy. Tak dochází k patologickým změnám patra, pevná část patra vrůstá do nosní dutiny a celé patro nabývá tvaru gotické klenby. Správný tvar ústní dutiny se vytváří při zavřených rtech.

Vnitřní kůže rtů se na rtech klene směrem ven. Rty současně vytvářejí bránu tohoto vnitřního prostoru pro potravu i pro řeč. Uzavírají ji a otevírají. Všechny orgány řeči jsou skryty. Jsou převráceny dovnitř. Jenom rty jsou viditelné a ukazují svůj červený, pramenící život.

2. Sounáležitost rtů a prsních žláz

Řek Myron, žák slavného Phidia, zhotovil asi 400 let před Kr. sájecí krávu, dílo pozoruhodné krásy. Goethe ve svých dílech o umění se zabýval touto sochou, z níž se nám dochovaly pouze části. Táže se, v čem spočívá její tak mocné působení v nás. „Sání je zvířecí funkce, ale má zvláštní půvab. V překrásném kontrastu vidíme strnulost sájecího tvora a živou vědomou aktivitu tvora, od něhož je

sáno. Povyrostlé mládě pokleká, aby z vemene nasálo vytouženou potravu, a matka, zčásti zraňovaná, zčásti s ulehčením, se ohlíží. Důvěrný obraz."

Substance z mateřského zvířete proudí k mláděti. Mateřský výraz zvířecí duše nás upoutává. Goethe má za to, že tomuto řeckému umělci nebylo možné zobrazit třeba bohyni, jak kojí. Takto mohly být zobrazovány jen bytosti nižšího řádu, nymfy, faunové a tritoni. Řekyně totiž své děti nekojily: To obstarávaly otrokyně.

Samotná božská matka z Efesu má mnoho prsů, ale žádné dítě, které by kojila. Myrón, sochař, tedy používá náhradního motivu v souladu s tehdejší kulturní situací, aby ukázal to nejlidštější. Goethe poeticky zakončuje své pojednání o krá v Myrónově. „Údiv mne zachvacuje, ke slávě umělcově tím, že... mateřsky cítí a to mne okouzljuje." Teprve křesťanské umění zobrazuje kojící matku, podobné jako to bylo běžné v umění egyptském.

Žena si s oprávněným studem zahaluje ňadra, aby nevy našela na povrch to, co je vnitřní. Při kojení ale stud odpadá a prsa s kojícím dítětem vytvářejí opět jednotu mluvící při původní řeči. Při pití se učí dítě počátkům artikulace. Dítě ai tikuluje proud mléka tak, jak později bude artikulovat dech.

Dítě cítí, jak v něm stoupá nepohoda vycházející z nedostatku žízně a hladu, v těle: Žízeň a hlad vstupují do vědomí. Ta nepohoda nemá ale žádnou představu ani zkušenost, pouze v elementární podobě je vnímáno ohrožení života. Pud zachovat se při životě se probouzí a reflexivním konáním hledá dítě prsní bradavku matčinu, z níž se mu dostává potravu k udržení a zachránění života. Tak patří k sobě rty dítěte a prsa matčina, jako bezpodmínečné propojení. Kojením končí život ohrožující tíseň a dochází k oboustrannému uspokojení.

Goethe napsal báseň o sounáležitosti květu a včelky:
Něco podobného se dá říci o kojení:

Na matčině hrudi
kvetou růže.
Láska pramení,
chuť vzrůstá.

Dětské rty
se přísají.
Musí tu jeden
pro druhého být.

3. Metamorfóza rtů

Bylo již řečeno, že Rudolf Steiner poukazoval na to, že mléko pochází ze sil údů. Práví: „Mléko vzniká u ženy v souvislosti s horními končetinami, s pažemi.“

Mléko, jak známo, vzniká z lymfatické tekutiny. U kojící ženy přitéká mocný lymfatický proud do prsů z rukou a paží.

Plocha dlaní, vnitřní strana paží a podpaží souvisejí s prsy. Na těchto místech dochází k úplně jinému hmatovému vjemu, než na vnější straně těchto končetin. Stejně tak, jako je jiný hmatový vjem na rtech a v ústech, než na kůži obličeje.

Věta: „Mléko vzniká ve spojení s pažemi“ snad objasňuje existenci kojných. Je skutečně otázkou, proč vznešené dámy své děti nekojily a proč i dnes ženy volí umělou výživu. Zřejmě to souvisí s neschopností nebo nechotou pracovat rukama. Intelektuálně činná matka mívá potíže s tvorbou mléka.

Nic není tak pohyblivé, jako paže a ruce. Uvažme jenom, co všechno se lze rukama naučit. Rukama je možné vyjádřit i velmi vnitřní zážitky. Ty pak jsou korunovány výrazem rtů. Na rtech vidíme metamorfózu rukou „stoupáním“.

Nikde se nedá zdravotní stav odečíst tak dobře jako na rtech. Od mladické červené po bledost předurčených k smrti. V mléku dává matka životadárnou sílu svého mládí. Tělesná láska je výrazem její schopnosti oddat se a její naděje v prospívání dítěte.

To, co působí v procesu tvorby mléka, se převrátí do průběhu mluvení. Proces převrácení se dá sledovat. V retných hláskách je duchovně a duševně metamorfováno to, co je přírodně a tělesně činné ve tvorbě mléka.

Shrnutí: Rty a prsní žlázy

1. Rty a žádost

Podoba rtů je fyziognomickým výrazem žádosti a jejího ovládnutí. Retným uzávěrem se vytváří správná stavba ústní dutiny. Mluvící člověk ovládá své žádosti a tím i své rty.

2. Sounáležitost rtů a prsních žláz

Dítě artikuluje proud mléka tak, jak později proud dechu. Při kojení se ukazuje přírodně duchovní sounáležitost rtů a prsních žláz.

3. Metamorfóza rtů

Gestikulace rukou stoupá v mimiku rtů. Funkce tvorby mléka se převrací v sání, a pak i v artikulaci retných hlásek.